

Jeg kan nævne lov om personoplysninger, som jeg egentlig troede vi kunne have fået gennemført, lige da folketingsåret startede, men det har jo vist sig, at der er mange problemer. Det vil jeg ikke bebrejde ministeren alene, for det er et uhyre kompliceret område.

Men jeg vil da bare nævne, at det var Venstre, der kritiserede voldspakken i sin tid – en kritik, der er fulgt op af dommerne bagefter – men regeringen og Socialdemokratiet ville ikke høre på det.

Vi kritiserede promilleloven. Det ville regeringen og Socialdemokratiet ikke høre på. Alligevel blev den jo altså lavet om lige på de punkter, som vi havde kritiseret.

Så fru Dorte Bennedsen må da smile, men jeg synes, det havde været mere seriøst at gå ind i diskussionen om retssikkerhed. Jeg tror nemlig, borgerne mener, at det her er et meget vigtigt emne.

Derfor er jeg selvfølgelig også glad for, at der er flere ordførere, der har været utrolig positive over for lovforslaget.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Bendt Bendtsen, som udtrykte sig meget positivt over for Vens- tres forslag. Jeg er fuldkommen enig i, at det er vigtigt, vi hele tiden har denne her debat, vi hele tiden sætter fokus på det. Det, hr. Bendt Bendtsen specielt nævnedes, var, at der er alt for mange regler. Det er vi uægtelig enige i. Og eksemplet med flyvehavre viser jo til fulde, hvad det er, borgerne er oppe imod, at man faktisk er dårligere beskyttet over for myndighederne, hvis der gror noget flyvehavre, end hvis man har begået en grov forbrydelse.

Hr. Aage Frandsen, forstår jeg, er jo også enig i, at der er mange emner, der bør tages op. Både hr. Aage Frandsen og Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod, siger, at der også er andre områder, som man ønsker inddraget i det her. Til det vil jeg sige: Hvad er det for nogle områder, vi skal tale om? Det afskrækker ikke os, hvis der er andre områder, man også ønsker inddraget. Det, der er så helt afgørende for Venstre, er, at vi får nogle spilleregler for, hvordan myndighederne skal opføre sig over for borgerne. Det er det, det handler om.

Det er klart, at så må vi tage den politiske drøftelse: Hvad er det for nogle områder, man specielt skal se på? Så vil venstrefløjen tage mig på ordet og sige: Jamen dér er du ikke konsekvent. Det er jeg vel vidende om, og det må jeg jo så tage med. Selvfølgelig, det er er klart. Og

hvis vi så ikke bliver enige, må man have lov at drille mig.

Det, der er afgørende, er, at vi får den diskussion om forholdet mellem stat og individ. Som det er i dag, har vi alt for mange regler for borgerne, men der er for få spilleregler for myndighederne.

Derfor kunne jeg jo så håbe, når nu det med hensyn til miljøet bliver nævnt fra hr. Aage Frandsens side, at hr. Aage Frandsen så var enig med mig i, at når man ser på den sommerhuslov, der blev fremsat forleden dag, og som alene er en retshåndhævelseslov, er der faktisk tale om en særlov, hvor man giver en mindre retssikkerhed til nogle, der bor ulovligt i sommerhuse.

Det har ikke noget at gøre med, at folk, der bor ulovligt i sommerhuse, ikke også skal retsforfølges. Det er ikke det, jeg taler om. Men jeg taler om, at der er lavet en særlov med nogle retshåndhævelsesmidler, som siger sparto til, hvad vi ellers har i dansk ret. Det håber jeg så hr. Aage Frandsen er enig med mig i.

Der har også været nævnt andre sager. Småsagsprocessagen, som vi jo ikke har set endnu, har været nævnt af flere ordførere. Og jeg vil blot sige, at umiddelbart kan jeg godt dele den skepsis, som jeg hører flere ordførere har givet udtryk for, for det er i høj grad et spørgsmål om retssikkerhed og måske om sammenblanding af myndigheder. Men det har vi ikke lagt os fast på endnu, al den stund vi jo ikke har set lovforslaget.

Jeg vil gerne sige hjertelig tak til hr. Skaarup fra Dansk Folkeparti, som tilsluttede sig lovforslaget, men jo også gav mig det gode råd: Skulle vi ikke prøve, om vi kunne få bukket enderne sammen, så vi måske kunne blive enige med SF og – hr. Skaarup nævnte vist ikke Enhedslisten, men det kunne jeg jo så selv tilføje, for Enhedslisten har hver gang været meget imødekom- mende på nogle af punkterne, når vi har diskutert det her. Og jeg er enig.

Jeg tror, hr. Skaarup brugte udtrykket, at det ikke er en bestemt facitliste, vi skal have. Det er vi meget enige i. Vi vil meget gerne forhandle om det her, fordi det afgørende som sagt er, at det bliver sat på dagsordenen, at det bliver problematiseret, og så må det tekniske arbejde udføres af en kommission. Det kan ingen opposition klare alene, og derfor er det så stærkt beklageligt, at regeringen ikke vil medvirke.

Jeg er også meget enig med hr. Skaarup, der flere gange nævnte den berøringsangst, som